

Sok olyan levél érkezett szerkesztőségünkbe a héten, amely jóllehet, egyéni tapasztalatokról számol be, mégis közérdekű jelenségre hívja fel a figyelmet. Szívesen helyt adunk az ilyen észrevételeknek, hiszen amit egy ember meglát, az szemet szúrhat tíznek és száznak is, s ami egy emberrel megtörténik, előfordulhat többel is. És akkor már társadalmi jelenségről beszélhetünk. Ezt megelőzendő igyekszünk megtenni, ami ránk tartozik: közre adjuk hetek-napi életünk apróbb-nagyobb szépséghibáit.

Kidobott pénz

Kovács Sándor (Bakay Nándor u. 3/B) a hasznosítható, ám mégis kidobott hulladékok megmentésére igyekszik megoldást találni. Nem egyedül; szerinte helyes lenne vitát indítani erről a kérdésről.

„Egyetértek azzal, hogy gyűjtjük egy helyre a papírt és a rongyhulladékot, adjuk át az úttörőknek, hiszen a fiatalokat takarékosra kell nevelnünk, jó, ha társadalmilag hasznos munkát végeznek, ami még sikerélményt is hoz számukra. De mit te gyűjtünk, hogy ne menjen veszendőbe egyetlen falat kenyér sem?”

Olvasónk leírja egyik Lengyelországban járt barátja tapasztalatait. Ott az egyik város lakótelepén papírszá-

Porfelhőben

„Villamoson utazva csak mezzük a port — és alig látjuk egymást. De meddig? A városi tanács vb szinte minden évben foglalkozik Szeged tisztaságával. Jó lenne eldönteni végre, kire tartozik a villamosok tisztántartása és a megálló takarítása, karbantartása — így kezdte levelét B. T. S. nincsen okunk feltételezni, hogy tollát nem a városzeret, a szépítés szándéka vezette.

A takarítás mikéntjén gondolkodva olvasónk fölveti, valószínű van az SZKV közszíjében gumicső, amelytől kívül-belül le lehetne mosni a kocsiakat. „A kocsi padlója poros, piszkos, az ablakon kilátni nem lehet. Pedig itt a tavasz. A nagytakarítás ideje.”

A Bécsi körüli megállóban várakozók szeme-szája tele lett porral a napokban, ami-

Szolgáltatunk, kereskedünk, közlekedünk

Kerekes Károlyné (Szilléri sor 1.) szemében valóságos sorscsapás, hogy elromlott a villanyvasalója. Március közepén elvitte az elektromos szervizhez szervizébe, ahol 8 napra vállalták a javítást. Ahol két gyerek is van, ott bizony nehezen nélkülözik a vasalót. „Mivel a Tarján 328/A. alatti szerviz csak reggel 8 és 12 óra között van nyitva, nem lehet kiszakítani a munkaidőből ilyenkor fél órát. Így csak 28-án tudtam a vasaló iránt érdeklődni, mert szombaton a szerviz zárva. Megbízottam hiába járárt, mert a vasaló nem volt készen. Biztatták, 31-én 11 és 12 óra között jönne érte. Március 31-én 11 óra 15 perckor a zárt ajtón ezt olvastam: „A központba mentem.” Április 1-én fél 10-kor zárva volt a szerviz.”

A továbbiakban eltekin-tünk a levél idézetétől, ugyanis olvasónk nem dicső-rő jelzőkkel illeti az efféle szolgáltatást. És elvégre a vasaló kálváriája nem is olyan „nagy ügy”.

Ugyancsak „apróság” Galzó Polyák István (Lenin körút 29.) panasza is, őt azonban

nyire, hogy a közeli fodrász-üzletbe, mint írja, be se teszi többet a lábát. Hogy miért? Mert egy hajvágás elég ahhoz, hogy emberi méltóságát elveszítsék a „kuncsaftot”. A kérdésre, többet vágjon a borbély a hajából, türelmetlenség, udvari-lanság volt a válasz. Sem-miségekről kár tuskét hagyni másokban, különösen a saját vendégben, akiből éppen él a vendéglátó.

Hasonló sérelem érte Kovács Jánost (József Attila sugárút 105.) a környéken lakók kis élelmiszerüzleté-ben. Olvasónk és vásárló-társa szóvá tették, hogy pisz-kosak a kosarak, mire az egyik elárúgó visszazsolt: „ha nem tetszik, mossák ki társadalmi munkában, vagy menjenek máshová vásárol-ni.”

A panaszos levelek igazi címzettjei mintha nem áll-nának hivatalos magaslátn, mintha nem látnák tisztán: a szerviznek, a fodrászüzlet-nek, az élelmiszerboltoknak azért van létjogosultsága, hogy a lakosságot szolgálja. És nem fordítva.

Erkezett ezeknél bonyolul-tabb panasz is a szerkesztő-

szébe. A Virág cukrászdá-ban készült beiglik minő-ségéről szóló levelet és a két boltvezetőre vonatkozó köz-érdekű bejelentést elküldtük a Kereskedelmi Felügyelőség-be.

A járókelő ember egyál-talán nem az utcaképhe illő jelenségekkel találkozik, s ez ma már mindennaposá vált. Megszokották. Azonki-vül feltűnő. A boltokban a bő áruválaszték mellett zavartalanul lehet vásárolni tömény szeszt, bort, sör-t. Ki mit kér, azt kap. Min-denkinek kedvére valót. Vá-sárolják is, különösen a reggeli órákban. Ám nem az üzletben isszák meg — a bfr. Meglehet. De ez már munkahelyen sem, mert el-vilég ott sem szabadna sze-szes italt fogyasztani. Egy

lehetőség mégiscsak maradt. A bolt előtt. Ott lehet. Ki szól érte? Aki a bolt előtt mégsem akarna feltűnő-skedni (ilyenek is akadnak), biztos, ami biztos alapon, egy sarokkal odébb áll. Ve-szükségességét nem akarom magyarázni, mindenki tud-já, miről van szó. Vagy mégsem?

A járókelő ember egyál-talán nem az utcaképhe illő jelenségekkel találkozik, s ez ma már mindennaposá vált. Megszokották. Azonki-vül feltűnő. A boltokban a bő áruválaszték mellett zavartalanul lehet vásárolni tömény szeszt, bort, sör-t. Ki mit kér, azt kap. Min-denkinek kedvére valót. Vá-sárolják is, különösen a reggeli órákban. Ám nem az üzletben isszák meg — a bfr. Meglehet. De ez már munkahelyen sem, mert el-vilég ott sem szabadna sze-szes italt fogyasztani. Egy

Az utca sok mindent ki-bfr. Meglehet. De ez már munkahelyen sem, mert el-vilég ott sem szabadna sze-szes italt fogyasztani. Egy

Barna Péter,
Ságvári Endre u. 13.

Nincsenek magányosok Szegeden?

„Annak idején azzal az in-dokkal zárták be Szegeden a magányosok klubját, hogy volt, aki italozott, volt, aki tisztességtelenül viselkedett. Hiszen akkor minden szóra-közöhllyet be lehetne zárni!” — írja V. M.-né. Egyben sok magányos, középkorú és idő-

sebb ember nevében kéri, hogy teremtsen a város olyan klubot számukra, ahol ki-kapcsolódhatnak, társasági életet élhetnek. „Ne csak akkor gondoljanak ránk, kö-zépkorúakra, ha munkáról van szó, amikor ránk számí-thatnak.”

Válaszol az illetékes

A városi tanács Város-gondnokságáról kaptuk a következő levelet. Serege János intézetvezető aláírásával: „1977. novemberben tájéko-ztatást adtunk arról, hogy sze-retnénk üzembe helyezni ez-ev tavaszán az újszegedi ro-mantikus diszkót. Akkor megindítottuk a tervezési és feltárási munkákat, helyszíni szemléket tartottunk.

A tervek készítése során azon-ban kiderült, hogy a diszkó környéke a Vidámpark keze-lésében van, így nem áll mó-dunkban a jelentős anyagi ráfordítást igénylő munkákat elvégeztetni. A Vidámpark igazgatójától kapott informá-ció szerint a Vidámparknak nem áll módjában — anyagi fedezet hiányában — a kutat és a területet rendben, üzem-ben tartani. Véleményünk szerint a területről a szemet és gallyak összegyűjtését, el-horodást lehet társadalmi munkával megoldani, de a park rendezése, a növényzet és az értékes diszkó állagá-nak megővése már szak-munkát és jelentős anyagi ráfordítást igényel, és ez az igény sürgős. Javasoltuk az I. kerületi hivatal műszaki osztályának, hogy a kezelő kötelezzék a terület rendbe-hozatalára.”

Panasz jelent meg márci-us 17-én Postaládánkban a Szekeres utca közvilágításá-ról. Hörömpő József üzemi-gazgató-helyettes és Gazdag János osztályvezető válaszolt a DEMASZ-tól: „Az utcában tíz lámpahely van, a márci-us 18-i vizsgálat alkalmá-val egy darab megvakult fénnyforrást találtunk, ame-lyet szerelőink még aznap ki-cserélték. Március 14-én ér-kezett bejelentés a Szekeres utca egyik lakójától (Sándor Lajos) közvilágításra vonat-kozóan, ezt a hibát is még azon a napon elhárítottuk. Február hónapban egytlen bejelentés érkezett hozzánk: özv. Kocsis Istvánné néven (K. I.-né), mely két darab sötét lámpahelyet jelölt meg (Szekeres u. 1. és 17. szám-előtt), amelyet szerelőink ki-

javítottak. A bejelentett egyedi (fénnyforráscserére vo-natkozó) hibákat nyolc na-pon belül vagyunk kötelesek kijavítani!

A fentiek és szerelőink tá-jékoztatása alapján arra a következtetésre jutottunk, hogy a közelmúltban a Szekeres utca egészét érintő köz-világítás kimaradás nem volt. Sajnálatosnak tartjuk, hogy kedves levélíró fogyasztóink nem az dramszolgáltató ille-tékeset keresik meg köz-világítási panaszuk orvoslása érdekében. Nekünk kötele-ségünk a hibák kijavítása, tehát nem „hűsvéti ajándék” a világító kicserélt sötét fénnyforrás! A közérdekű be-jelentéseket továbbra is kö-szönettel fogadjuk.”

Ugyancsak 17-én írtunk a magnókaetta-hiányról egyik olvasónk észrevétele alapján. A Vidia Kereskedelmi Vá-lalattól — olvashatatlán alá-írással — kaptuk a választ: „1977. év végéig a Budapesti Rádiótechnikai Gyár (BRG) és a Polimer Műanyagfel-dolgozó Szövetkezet gyártmá-nyai mellett jelentős import-áruval ellátottuk ki a fo-gyasztói igényeket.

1978. január 1-től a BRG a kazettagyártást befejezte. En-nek megfelelően a POLIMER-től lényegesen több kazettát kértünk, mint a korábbi idő-ben, amelyet határidőre tel-jesítették is. Az, hogy a fen-tiek ellenére mégis átmeneti hiány jelentkezik, annak kö-vetkezménye, hogy az I. ne-gyedévi importszállítások nem történtek meg, és vár-hatóan április hónapban fog-ják pótolni.

A POLIMER Szövetkezet az év II. felében új automa-ta gépsort állít üzembe. A szövetkezet igéri, hogy válto-zatlan minőségű BASF-sza-laggal az eddignél jobb ka-zettában és kedvezőbb ár-on olyan mennyiségű áruval tud a belkereskedelem rendel-kezésre bocsátani, amely a jelenlegi hiányokat megszü-n-teti.”

Összeállította:

Chikán Ágnes

Történeti irodalom — történeti publicisztika

A Délmagyarország 1978. március 21-i számában egy kiváló cikket olvashattunk a helytörténetírás feladatairól, és lapunknak, a Délmagyar-országban ebben betöltött szerepéről. A közlemény na-gyon sok megállapításával egyetértünk. A cikket a hely-történetírás iránti szeretet és megbecsülés hatja át. Csak azokat a megállapításokat szeretném jelezni, amelyeket — úgy érzem — korrigálni kell.

Mivel közismert, hogy nincs városunknak, megyénknek helytörténeti folyóirata, több helyi vagy regionális folyó-irat, de a napilapok között a Délmagyarország, már sok esetben sorozataival, cikkei-vel az ismeretterjesztésen túl is menve, vállalta új eredmé-nyek közzétételét. Ilyen adott-ságok mellett így nem érthe-tet egyet azzal a felfogással, hogy „az önálló kutatási eredmények szakfolyóiratba valók”.

A történettudomány műve-lője és ismeretterjesztője mindenképpen vállalkozhat egyszersre mindkét feladat végzésére. Hivatkoznék itt Berend T. Iván akadémikus-ra, a Magyar Történeti Társu-lat elnökére, aki a társulat legutóbbi vándorgyűlésén ki-fejtette: „A történettudo-mánynak is érdeke az élénk, állandó publicisztikai érdek-lődés. A kutató tehát nem „leereszkedik” e műfajhoz, hanem merit belőle”.

Senki nem vitatta, hogy Kossuth „nem egy szűk helyi közösség, hanem egész né-pünké”, de úgy vélem, hogy Kossuth „különleges, az or-szág más vidékeitől eltérő kapcsolatban” is állt többek között természetesen szülő-helyével, továbbá Pozsony-nal, Pesttel, Debrecennel, Ceglédrel és Szegeddel, „el-árvult hazánk oszlopá”-val.

A cikk végén, 48-as doku-mentumok közlésével kapcsola-tban tett észrevételeket a szerző, Kossuth Lajos 1848. október 6-án kelt levele, to-vábbá pénzügyminiszterként, 1848. augusztus 10-én és szept-ember 6-án kelt levelei, uta-sításként valóban megjelen-tek az idézett forrásokban. Bizonyára elkerülte a szerző figyelmét az 1848. május 24-i Kossuth-levél kiadásmegjelo-lésénél, hogy a szerkesztő Sinkovics István „A Kossuth Lajos 1848/49-ben című for-ráskiadvány 2. kötetében, az alábbi megjegyzést tette: „Az itt közölt levél Ujbánya városának szült” — s nem Szegednek. Ez nem jelenheteti meg a Közlönyben sem — a kormány 48-as hivatalos lap-jában —, mert annak első száma csak jóval később, 1848. június 8-án, csütörtökön indult. Továbbá Mészáros Lázár 1848. június 14-i leve-lét az eredeti forrásból, és nem Reiznerből idéztem, s a hely-értéért derült ki a nemzetőri fegyverzet útba indításának ideje is. Az 1848. április 23-i

Dr. Pernecki Mihály

Új nyomda, Guantanamoóban

Az amerikai kontinens eszközökkel szerelték fel, és egyik legmodernebb nyom-da épült fel a kubai Guan-tanamo városban. Az üzem mintegy 1100 dolgozónak nyújt munkát, és növelni fogja a Guantanamo tarto-mányban élő nők munkale-hetőségeit is.

A számos segédüzemmel, raktárral rendelkező 23 000 négyzetméter területen épült nyomda 14,5 millió pesóba került. Az üzemet a legmo-dernebb nyomdatechnikai

eszközökkel szerelték fel, és a termelés során ezerfajta különböző nyersanyagot használnak majd. A tervek szerint a nyomda évente 20 millió könyvet, kétféle folyóiratot és egy-millió prospektust fog készí-teni.

A modern létesítmény raktárral rendelkező 23 000 négyzetméter területen épült. A né-met mérnökök és munkások az üzem beindításában is segítséget nyújtottak.